

Thư Của Phao-lô Gửi Cho PHI-LÊ-MÔN

Tác Giả

Phao-lô

Người Nhận

Phi-lê-môn và các tín hữu khắp nơi.

Phi-lê-môn là một con cái Chúa và là bạn của Phao-lô.

Có lẽ ông là một người giàu có vì ông làm chủ nô lệ thời bấy giờ. Ông đã dùng nhà ông làm nơi nhóm lại thờ phượng Chúa cho các tín hữu sống trong vùng.

Viết Khi Nào

Thư này được viết vào khoảng 60 S.C. trong lúc Phao-lô bị tù vì danh Chúa tại Rô-ma. Thư này có lẽ được viết cùng một lúc với thư Ê-phê-sô, thư Phi-líp, và thư Cô-lô-se.

Các thư Ê-phê-sô, Phi-líp, Cô-lô-se, và Phi-lê-môn được xem là Ngục Trung Thư của Hội Thánh.

Mục Đích

Xin Phi-lê-môn tha thứ cho Ô-nê-sim và nhận ông ấy lại với một cương vị khác. Ô-nê-sim là một nô lệ của Phi-lê-môn đã bỏ trốn, nhưng ông ấy đã gặp Phao-lô, rồi tin Chúa, và được đổi mới.

Câu Gốc

“Có lẽ vì cơ ấy mà nó phải tạm xa cách anh ít lâu, để anh sẽ có nó lại mãi mãi, không phải như một tên nô lệ nữa, nhưng hơn một tên nô lệ, một anh em yêu dấu.” (c. 15-16a)

Bố Cục

- Lời mở đầu (c. 1-3)
- Lời khen ngợi Phi-lê-môn (c. 4-7)
- Lời cầu xin cho Ô-nê-sim (c. 8-22)
- Lời kết thúc (c. 23-25)

Các Nhân Vật Chính

Phao-lô, Phi-lê-môn, Ô-nê-sim

Lời Mở Đầu

¹Phao-lô, một tù nhân của Đức Chúa Jesus Christ, và Ti-mô-thê anh em chúng ta, kính gởi Phi-lê-môn anh em yêu dấu và bạn đồng lao của chúng tôi, ²đồng kính gởi Áp-phi-chi em của chúng tôi, A-c-khíp-pu chiến hữu của chúng tôi, và hội thánh nhóm ở nhà anh. ³Nguyện xin ân sủng và bình an từ Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ Chúa, Đức Chúa Jesus Christ, đến với anh chị em.

Đức Tin và Tình Thương

⁴Tôi luôn cảm tạ Đức Chúa Trời của tôi mỗi khi nhớ đến anh trong khi cầu nguyện, ⁵bởi vì tôi đã nghe về đức tin của anh nơi Đức Chúa Jesus và tình thương của anh đối với tất cả thánh đồ. ⁶Nguyện sự hiệp thông trong đức tin của anh được hiệu quả, để mọi người biết rằng mọi điều tốt đẹp trong chúng ta đều hướng về Đấng Christ. ⁷Thật vậy tình thương của anh đã làm cho tôi rất vui mừng và cảm kích, bởi vì thưa anh, anh đã làm phấn khởi lòng các thánh đồ.

Xin cho Ô-nê-sim

⁸Vì lẽ đó dù trong Đấng Christ, tôi có thể mạnh dạn yêu cầu anh làm một việc chính đáng, ⁹nhưng tôi thà nài xin anh trên căn bản của tình yêu thì hơn – một người như tôi, Phao-lô, một người già, và bây giờ cũng là một tù nhân vì Đức Chúa Jesus Christ – ¹⁰Tôi nài xin anh cho Ô-nê-sim, con tôi, đứa con tôi đã sinh ra trong xiềng xích. ¹¹Trước kia nó thật vô dụng đối với anh, nhưng bây giờ nó hữu ích cho cả anh và tôi. ¹²Tôi gởi nó về lại với anh, như gởi theo lòng dạ của tôi vậy. ¹³Tôi thật muốn giữ nó lại với tôi, để nó thay anh giúp tôi trong lúc tôi bị xiềng xích vì Tin Mừng, ¹⁴nhưng tôi không muốn làm điều gì khi chưa được anh đồng ý, để việc nghĩa của anh không phải vì miễn cưỡng, mà là tự nguyện. ¹⁵Có lẽ vì cố ấy mà nó phải tạm xa cách anh ít lâu, để anh sẽ có nó lại mãi mãi, ¹⁶không phải như một tên nô lệ nữa, nhưng hơn một tên nô lệ, một anh em yêu dấu, đặc biệt là với tôi, hướng chỉ là với anh, cả phần xác lẫn phần trong Chúa.

¹⁷Vậy nếu anh còn xem tôi là bạn đồng lao, xin anh đón nhận nó như thể đón nhận tôi. ¹⁸Nếu nó đã làm thiệt hại anh điều gì hoặc mắc nợ anh bao nhiêu, xin anh tính cho tôi. ¹⁹Tôi, Phao-lô, chính tay tôi viết điều này, tôi sẽ trả cho anh. Còn chuyện anh nợ tôi cả cuộc đời của anh, tôi chưa bàn tới. ²⁰Phải, thưa anh, mong anh cho tôi được món lợi^(a) này trong Chúa; xin làm phấn khởi lòng tôi trong Đấng Christ.

²¹Tôi viết thư này với niềm tin quả quyết rằng anh sẽ làm theo, và tôi biết anh sẽ làm hơn điều tôi xin.

²²Còn điều này nữa: xin anh chuẩn bị cho tôi một phòng, vì tôi tin rằng nhờ lời cầu nguyện của anh chị em, tôi sẽ được trả tự do để về với anh chị em.

(a) 1:20 nt: “Ô-nê-sim” cũng có nghĩa là “lợi”

Lời Chào Cuối Thư

- ²³Ê-pháp-ra, bạn đồng tù với tôi trong Đức Chúa Jesus Christ, gửi lời thăm anh.
- ²⁴Mác, A-ri-tác, Đê-ma, và Lu-ca, các bạn đồng lao của tôi, cũng vậy.
- ²⁵Nguyện xin ân sủng của Đức Chúa Jesus Christ ở với tâm linh anh chị em. A-men.